

Jesus är den förlorade pusselbiten
Predikan Kyrkan vid Brommaplan 20 feb. 2011
Klas Eriksson

Kärnan. En predikoserie om vad som är viktigast i kristen tro och vad som är centrum i församlingens gemensamma tro? Sju pusselbitar läggs i Avokadons kärna. Tre pusselbitar läggs i denna predikan.

Heb 1:1- 2

Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son”

Gud hade försökt kommunicera på många sätt men den avgörande pusselbiten saknades tills Gud sände sin son till världen. Då blir pusslet komplett. Då framträder bilden av Gud. Mot den bakgrunden kan man säga att Jesus Kristus är i en vid mening trons kärna, centrum och grund.

Ef 1:9-10

*Och han har yppat sin viljas hemlighet för oss, det beslut om Kristus som han hade fattat från början och som skulle genomföras när tiden var inne: att **sammanfatta allting i Kristus, allt i himlen och på jorden.***

Kol 2: 9

*Ty i honom har **hela den gudomliga fullheten förkroppsligats** och tagit sin boning.*

Vilket svindlande perspektiv. Allt vad Gud är och vad Gud vill strålar samman i enda punkt. I snickaren Jesus från Nasaret. I hans födelse, i hans liv, i hans ord, i hans död, uppståndelse och i hans upphøjelse sammanfattas allt av vad Gud vill, är och gör.

Det innebär att om vi vill komma vidare i vår tro, om vi vill växa, om vi vill se mer av Gud så ska vi söka Jesus Kristus och följa honom.

Vi blir påmindas om att kristendomen **inte** börjar med en uppsättning läror, ritualer, bud, filosofier. Den börjar inte med präster, biskopar baptistkyrkor eller katedraler...

Den börjar med en person Jesus Kristus som säger - kom och följ mig. Det börjar med att 12 enkla vanliga människor upptäcker det speciella, det unika med Jesus. De börjar följa honom, de ger sina liv till honom och hela livet förvandlas, förändras och blir till ett äventyr.

Jesus säger än idag ”Kom och följ”. Vill du lyssna till det? Vill du komma och följa? Då kan äventyret börja. På ett annat ställe säger Jesus ”lär av mig som har ett mildt och ödmjukt hjärta” (Matt 11: 25-30). En livslång vandring kan börja.

Varför är då Jesus Kristus kärnan i vår tro? 7 Pusselbitar (3 i denna predikan)

Pusselbit 1

I Jesus Kristus ser vi Gud. Gud inkarneras (förkroppsligas) i Jesus

Gud kommer alltid att vara ett mysterium som våra ord och vår tanke inte kan greppa men bibeln gör det klart att Gud uppenbarar sig slutgiltigt och fullkomligt i Jesus Kristus

Ordet som skapade världen har blivit människa i Jesus

Joh 1:14

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.

Joh 1:18

Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.

Evangelierna är tydliga med att Jesus var något mer än en människa, han var något mer än en framstående lärare, en vis man eller en profet. Han var Guds son, Gud inkarnerad. (Matt 16: 13-17, Kol 1:15). Det innebär i så fall att vi i Jesu liv och ord ser vem Gud är och vad han vill.

När vi ser hur Jesus samtalar med människor, tar sig an de sjuka och de utstötta. När vi ser hur Jesus modigt står upp mot förtryckande auktoriteter och reagerar mot religiösa mönster som lägger bördor på människor. När vi ser hur Jesus skapar glädje, livsmod och kraft hos människor. Då ser vi hur dan Gud är! Vilket glädjebudskap.

Att Jesus är Gudomlig blir som tydligast efter uppståndelsen. Se t.ex. lärjungen Tomas som tillber Jesus som Gud.

Joh 20:27-28

Därefter sade han till Tomas: "Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!" Då svarade Tomas: "Min Herre och min Gud."

Pusselbit 2.

I Jesus Kristus ser vi sann mänsklighet.

Det är inte bara viktigt att Jesus inkarnerar Gud. Det är lika viktigt att han helt och fullt också var människa. Denna djupa sanning uttrycks kanske som allra tydligast i *Fil 2:6-8*

*Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan **avstod från allt** och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors.*

Jesus var jämlik med Gud men avstår från sina gudomliga privilegier och i kärlek går in under våra mänskliga begränsningar. På så sätt identifierar sig Gud helt och fullt med vad det är att vara människa. Han låtsas inte bara att han är människa. Han blir hungrig, trött, törstig osv. Han upplevde frestelser precis som du och jag. Han upplevde smärta. På korset fanns det ingen automatisk smärtlindring för Jesus. Han lider för vår skull (våra synder bar han i sin kropp 1 Petr 2:24). Jesus vet givetvis också vad sann glädje är. Detta innebär att vi tror på en Gud som fullt ut vet vad det är att vara människa.

Heb 4:15

Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd.

Men mitt i detta mänskliga liv finns mysteriet. Jesus identifierar sig helt med oss; men hade också Guds natur och kan därför ta vårt lidande, vår synd på sig. På teologiskt språk säger man att Jesus är både **sann Gud och sann människa**. Det framgår i den lilla formuleringen *"på alla sätt och varit som vi men utan synd"*.

Pusselbit 3

I Jesus Kristus finns vägen tillbaka Gud.

Joh 14:6

”Jag är vägen sanningen och livet ingen kommer till Fadern utom genom mig”

Jesus är frälsningsvägen. Han kom för att öppna kontakten med Gud som brutits genom människans egoism, ondska och synd. I Jesus ser vi vår frälsare, vår räddare.

När vi läser NT så ser vi att Jesu liv, Jesu ord och lära är viktig, men samtidigt så är det uppenbart att det mycket tidigt i Jesu liv faller en korssets skugga över honom.

Det djupaste syftet med hans liv är att gå till Jerusalem och där ge sitt liv för mänsklighetens synd.

Joh 12:27

Nu är min själ fylld av oro. Skall jag be: Fader, rädda mig undan denna stund? Nej, det är just för denna stund jag har kommit.

Mark 10:45

Människosonen har inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.”

Jesu död och uppståndelse är det slutliga och unika tecknet på att Jesus var något mer än en god människa, något mer än en profet. Tack vara att Jesus var sann Gud och sann människa i en unik kombination så kan Jesu död bli en försoningsdöd och hans uppståndelse vår uppståndelse från det döda.

Bibeln målar människans situation i ganska mörka färger. I egen kraft kan vi inte få kontakt med Gud. Genom de första människornas uppror mot Gud (syndafallet) är hela mänskligheten skild från Gud genom synden och döden. Vi människor är helt beroende av en frälsare. De goda nyheterna är att Jesu liv, död och uppståndelse erbjuder oss denna räddning.

Rom 5:6-8

Medan vi ännu var svaga dog Kristus för alla gudlösa, när tiden var inne. Knappast vill någon dö för en rättfärdig - kanske går någon i döden för en som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.

Rom 5:12

Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden, och så nådde döden alla människor därför att de alla syndade.

I 2 kor 5:21 beskrivs mysteriet om Jesu gudomlighet och mänsklighet som allra tydligast. Meditera över detta ord. Vi återkommer till detta mysterium i påskhelgen.

2 Kor 5:21

Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli till ett med Guds rättfärdighet.